

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

Minister, parag. 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

§. V.

Minister.

DEbet, *a* sub obligatione morali, *b* (esto non debere sub morali dicant aliqui) adesse, qui minister Sacerdoti sacrificanti. In necessitate tamen, & citra scandalum, illum abesse, non esset *c* culpa. Semes, cum quidam Sacerdos rusticaretur, convenissetque multitudo Agricolarum, die festo ad audiendum Sacrum, nec adesset, qui sciret Sacro ministrare, unum ex illis rusticis summarie idem Sacerdos instruxit, qui ad ipsius Sacerdotis nutum Missale transferret, vinum, & aquam porrigeret, tintinnabuloque, cum

Sacra

a Bonac. de Sacram d. 4 q. u. p. 9. n.

34

b Navarr. & Zerola apud Fag. pract. Ecol. l. 3. c. 21 n. 5.

c Suar Layman. Fag. Dian. apud Delugo d. 20. de Euch. sect. 4. n. 103.

Sacra Hostia elevaretur, signum daret; ceterum, in reliquis, sibi respondit Sacerdos, ita factum est, ut vix Ministri defectus apparuerit. Recte factum, & in simili necessitate non reprobandum.

2. Fœminam ministrare Sacro, prohibitum est omnino, quare tum ipsam, tum Sacerdotem eam admittentem peccare mortaliter docet Marchinus. ^a

3. Et in casu quidem necessitatis, potius conceditur à Doctoribus, celebrare sine ministro, quam illa circa Altare ministrante. Dico (circa Altare) nam ministrante circa Altare viro, qui nesciat respondere, & respondentibus ex choro Monialibus v. gr. non esse prohibitum, nec inconueniens, docet, contra Valquez, Delugo, ^b cui sententiæ, faver praxis: nam inde Moniales cantare *Gloria, Credo, & similia,*

^a March de ord. tr. 3. p. 3. c. 15. n. 2.

^b Delugo ibid.

similia, in aliquibus Missis, etiam solennibus, videmus passim.

Scio Nunnum, & Silvium, & concedere foeminis utrumque in necessitate, id est, assistere Altari, & respondere, sed is non assentior, cum casu necessitatis melius, & minus periculosè provideatur per Sacerdotem sibi ipsi ministrantem.

4. At qualis est gradus necessitatis, ut possit quis sine ministro celebrare? Cerre, ut detur infirmo viaticum, est *b* sufficiens necessitas, quidquid alii *c* dicant. Item, ut Sacerdos aliquo die festivo satisfaciat præcepto audiendi Sacrum, multo magis, ut multitudo Rusticorum idem præceptum adimpleat. Ratio horum est, quia
cum

a Apud Dian. p. 2. tr. 14. resol. 43.
Adde Silv. apud March. loc. cit. n. 3.

b Silvius Villal. aliique apud Dian. loc. cit. *c* Hurtad. d. 4. de Sacrif. diff. 12. versus fin. *d* Villal. Silv. aliique apud Dian. loc. cit.

cum Ministrante assistere Sacerdoti celebranti sit potius introductum a consuetudine, quam iure; non est tanti rigoris, ut major necessitas requiratur. Atque ex his poteris de alijs similibus necessitatibus statuere.

5 Quod si carens ministro nolis, die festivo, facere Sacrum, potes sine peccato; quia potes sequi opinionem probabilem b negantium, illam esse necessitatem sufficientem, cum possit dici præceptum audiendi Sacrum, non obligare, nisi, quando, Sacrum haberi potest, debito modo.

6 Dixi num. 4. (aliquo die festivo) nam, si Sacerdos v. gr. Eremita veller continuare, omnibus diebus festis, id facere non concederem; si quidem, ut habet Suarez, ex hoc esset voluntas, non necessitas,

a Delug. d. 20 de Euc. sec. 4. n. 103.

b Bonac. de Euch. d. 4. q. ult p. 9. n. 34 aliq. c Suar. de Euchar d. 88. sec. 1 circ. fin. aliq. apud Bonac. cit.

tas, esseque novus vivendi modus, qui dispensatione indigeret. Nam propterea noluissem, quod Marchinus, a id etiam continuare in Eremita concedens, adderet decipi in hoc Suarium: nec enim tanto viro talis censura erat contorquenda, multo minus, quia nullam sui dicti Marchinus, si rectè perpendatur, rationem affert; & insuper, rationi a Suario aliarum non responderet.

At quis ejusmodi Eremitæ dispensabit? Id non explicat Suarez. Sed ego auctorem esse Episcopo, ut regulariter rem remitteret ad Summum Pontificem, ad quem pertinet approbare modos bene, vel male vivendi.

Duo denique hic adverte. Alterum: celebrantem posse Missam inceptam proseguere sine Ministro, si Mini-

^a Marc. de ord. 17 3 p 3. c. 15. n. 1.

^b Lege Bellarm. de Monachis c. 4. Rodriq. tom. 1 quasi Reg. art. 4. circa med. Peyr. 1. 1 in const. Pyrrhi à n. 2.

Minister forte abiit, *a* & aliquantulum expectatus non veniat, quia, quamvis, necessitate urgente, & Missa incepta desistere quis possit, de qua re infra *b* suo loco; defectus tamen Ministri non est necessitas tanti momenti, quantum ad desistendum requiritur.

Alterum est, Ministrum, nisi desit in necessariis (ut si v. g. materiam ineptam sua culpa Sacerdoti tradat) & citra scandalum, & contemptum in suo ministerio, vix posse graviter peccare; nam si relinquat respondere, vel inservire, in quo debet, non videtur, in re gravi, delinquere. Adde nec obligari esse in gratia; quare si cum conscientia peccati mortalis inservit, non propterea novum mortale committit: immo puto, si cum debita reverentia accedit, ne venialiter quidem peccare, sicuti nec

a Henric. quem sequitur Hurtad. *h.*
4. de sacrif. diff. 2. circa finem.
b *Infra l. 2. c. 7. §. 2.*

venialiter peccaret, si alias spirituales exercitationes exhiberet.

§. VI.

Sanitas Corporis.

1. **N**on loquimur, quænam sanitas requiratur, ad hoc, ut ordinari quis rite valeat in Sacerdotem; id enim pertinet ad Tractationem de Irregularitate; sed, posito quod sit Sacerdos, quænam necessaria sit, ut licite celebrari ab ipso possit.

2. Illa requiritur, quæ non obstat integritati, & reverentiæ sacrificii. Hinc à Sacris Canonibus moritandis excluduntur à munere sacrificandi patientes morbum caducum, dæmoniacy, capite læsi cæci, digitis carentes, vomitu laborantes, & similes; magna enim esset irreverentia, vel relinqui propter hæc sacrificium imperfectum, vel indecenter tractari.

3. Illos